

УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дерменжи Андрія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, другої статті 23 Закону України „Про іпотеку“

м. К и ї в
31 січня 2019 року
№ 18-3(I)/2019

Справа № 3-427/2018(6988/18)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Колісника Віктора Павловича,
Кривенка Віктора Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дерменжи Андрія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, другої статті 23 Закону України „Про іпотеку“ від 5 червня 2003 року № 898–IV (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313).

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В., дослідивши конституційну скаргу та додані до неї матеріали, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Дерменжи Андрій Вікторович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частинам першій, другій, четвертій, п'ятій статті 41 Конституції України (є неконституційними), положення частин першої, другої статті 23 Закону України „Про іпотеку“ від 5 червня 2003 року № 898–IV (далі – Закон).

Згідно з частинами першою, другою статті 23 Закону у разі переходу права власності (права господарського відання) на предмет іпотеки від іпотекодавця до іншої особи, у тому числі в порядку спадкування чи правонаступництва, іпотека є дійсною для набувача відповідного нерухомого майна, навіть у тому випадку, якщо до його відома не доведена інформація про обтяження майна іпотекою; особа, до якої перейшло право власності на предмет іпотеки, набуває статус іпотекодавця і має всі його права і несе всі його обов'язки за іпотечним договором у тому обсязі і на тих умовах, що існували до набуття ним права власності на предмет іпотеки.

Автор клопотання вважає, що положення статті 23 Закону „навіть у тому випадку, якщо до його відома не доведена інформація про обтяження майна іпотекою“ не відповідає положенням статті 41 Конституції України, а його застосування судом призвело до порушення конституційних прав і гарантій внаслідок недоведення інформації про обтяження майна до відома покупця нерухомості.

Також Дерменжи А.В. стверджує, що перехід права власності на предмет іпотеки без згоди іпотекодержателя та особи, до якої переходить право власності, є неможливим на підставі угод про відчуження нерухомого майна у разі обтяження останнього іпотекою та не відповідає положенню статті 41 Конституції України, яким передбачено, що право приватної власності набувається в порядку, визначеному законом.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно зі статтею 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої); копія остаточного судового рішення у справі суб'єкта права на конституційну скаргу має бути засвідчена в установленому порядку судом, що його ухвалив (абзац десятий частини другої).

Автор клопотання вважає остаточним судовим рішенням у своїй справі постанову Верховного Суду у складі колегії Цивільного касаційного суду від 26 вересня 2018 року, якою йому відмовлено у задоволенні заяви про перегляд ухвали Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ від 7 листопада 2016 року у зв'язку з відсутністю неоднакового застосування судом касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права у подібних правовідносинах. До конституційної скарги долучено засвідчену копію вказаної постанови.

Відповідно до частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону, та якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом

можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду).

Оскільки Верховний Суд у складі колегії Цивільного касаційного суду не розглядав справи по суті і не застосовував положень статті 23 Закону у постанові від 26 вересня 2018 року, а відмовив у задоволенні заяви Дерменжи А.В. з огляду на те, що обставини, які стали підставою для перегляду судового рішення, не підтвердилися, то остаточним судовим рішенням у справі Дерменжи А.В. є ухвала Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ від 7 листопада 2016 року, у якій касаційний суд застосував зазначені положення Закону.

Із доданих до конституційної скарги матеріалів вбачається, що ухвала Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ від 7 листопада 2016 року роздрукована з Єдиного державного реєстру судових рішень, не містить повних анкетних даних сторін, тобто відомостей, за якими ідентифікують фізичну особу, та не засвідчена в установленому порядку судом, що її постановив.

Отже, конституційна скарга за формою не відповідає вимогам абзацу десятого частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дерменжи Андрія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, другої статті 23 Закону України „Про іпотеку“ від 5 червня 2003 року № 898–IV на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**